

Εύα Πετροπούλου Λιανού

ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΚΟΥ ΜΟΛΥΒΙΟΥ

Eva Petropoulou Lianoy, Author children literary

Illustrator: Apostolos Batis

ΕΥΑ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ ΛΙΑΝΟΥ

All drawings by Apostolis Batis

ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΤΟΥ ΜΑΓΙΚΟΥ ΜΟΛΥΒΙΟΥ

ΕΥΑ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ ΛΙΑΝΟΥ

Μια φορά κι έναν καιρό, ήταν ένα μικρό μολύβι που του άρεσε να ζωγραφίζει και να κάνει αστείες γκριμάτσες στα πρόσωπα των παιδιών.

Ήταν ένα μολύβι διαφορετικό από τα άλλα, ίσως να ήταν μαγικό. Κάθε βράδυ ξυπνούσε, λοιπόν, σαν από χειμερία νάρκη κι άρχιζε μαζί με τις νερομπογιές να σχεδιάζουν δρόμους και πολιτείες και νησιά μακρινά σαν την Ιθάκη.

Έφτιαχναν πόλεις και ανθρώπους χαρούμενους και ο καθένας ξεχώριζε για πράγματα εντελώς πρωτότυπα. Άλλος για τα κίτρινα γυαλιά του, άλλος για το μπλε καπέλο του κι άλλος για το κομπολόι του από κεχριμπάρι.

All drawings by Apostolis Batis

Το μαγικό μολύβι έδινε σχήμα και μέγεθος, όπως αυτό θεωρούσε την ευτυχία. Έτσι, οι πόλεις ήταν γεμάτες δέντρα και λουλούδια, τα παιδιά μπορούσαν να παίζουν από το πρωί μέχρι τη δύση του ήλιου. Όλα ήταν όμορφα κι έμοιαζαν απλά στη χώρα του Μαγικού Μολυβιού. Καμία γόμα δεν υπήρχε, τα όνειρα έπαιρναν αμέσως σάρκα ακι οστά, όλοι ήταν ίσοι και ασφαλείς. Ήταν ευτυχισμένοι, με το χαμόγελο στα χείλη και ένα ζωντανό βλέμμα στα μάτια.

Οι ακτίνες του ηλίου μπήκαν από τις κατεβασμένες γρύλιες:

- Γρήγορα, γρήγορα, είπαν οι ξυλομπογιές, έρχεται ο ήλιος!

Η είδηση απλώθηκε σε όλη τη βιτρίνα. Οι πλαστελίνες κύλισαν στα κουτιά τους,

οι μαρκαδόροι φορέσαν τα καπάκια τους και μπήκαν στις θήκες τους.

Το βιβλιοπωλείο άνοιξε και οι υπάλληλοι μπαίνοντας ξαφνιάστηκαν στη θέα που αντίκρυσαν. Σκόρπιες ζωγραφισμένες σελίδες με ολόκληρες πολιτείες και χωριά, άνθρωποι και σκυλιά και γάτες να κυνηγιούνται, κι άλλες σελίδες ζωγραφισμένες κι αυτές με γάτες να ψάχνουν τα σκουπίδια για κάνα ψαροκόκκαλο.

- Κοιταξτε εδώ, είπε η Σοφία, πού βρέθηκαν αυτές οι ζωγραφιές; Έχουμε κάποιο βιβλίο με τη συγκεκριμένη εικονογράφηση;

- Θα το ψάξω, απάντησε ο Θωμάς, αν και τώρα είναι μάλλον διαλυμένο. Είχαμε καμία πλημμυρα στην αποθηκη;

- Καλοκαίρι έχουμε, για ποιες πλημμυρες μιλας; είπε η Κατερινα.

- Έρχεται κόσμος, τους διέκοψε ο κυρ Αργύρης ο βιβλιοπώλης. Στις δουλειες σας!

Η κουβέντα σταμάτησε. Όλοι πήγαν στο πόστο τους. Κόσμος έμπαινε κι έβγαινε στο βιβλιοπωλείο. Άλλοι έψαχναν για σχολικά είδη, άλλοι για βιβλία λογοτεχνίας. Ο Θωμάς τούς εξυπηρετήσε όλους. Γνώριζε απέξω κι ανακατωτά το βιβλιοπωλείο.

- Παππού, χρειάζομαι τετράδια και μολύβια, είπε το μικρό αγόρι στον ηλικιωμένο άντρα.

Ο μικρός έμοιαζε να θέλει να αγοράσει όλο το μαγαζί. Αλλά ο ηλικιωμένος άντρας ήταν συγκρατημένος.

All drawings by Apostolis Batis

- Γιαννάκη, θα παρουμε μόνο τα αναγκαία.

- Καλά, παππού. Θα πάρω ένα μολύβι, είπε ο μικρός και με μια κίνηση πήρε το μαγικό μολύβι από τη βιτρίνα. Πήρε και δύο πλαστελίνες, μία πράσινη και μία μπλε, και πήγαν προς το ταμείο.

- Καλό ταξίδι, φίλε μας, ψιθύρισαν τα μολύβια στο μαγικό μολύβι. Ελπίζουμε εκεί που θα πας, να φτιάχνεις ευτυχισμένους κόσμους!

Η Σοφία έβαλε τα πράγματα σε μια πλαστική σακούλα. Παππούς και εγγονός πήραν τα σχολικά και πήραν το δρόμο της επιστροφής. Φτάνοντας σπίτι, ο Γιαννάκης έτρεξε στο δωμάτιο και άδειασε το περιεχόμενο της τσάντας στο κρεβάτι του. Τα τετράδια, τις

πλαστελίνες και τις νερομπογιές τα τακτοποίησε στο πρώτο ράφι του γραφείου του. Καθώς έβαζε τους χάρακες στο δεύτερο ράφι, η ματιά του έπεσε πάνω στο μολύβι.

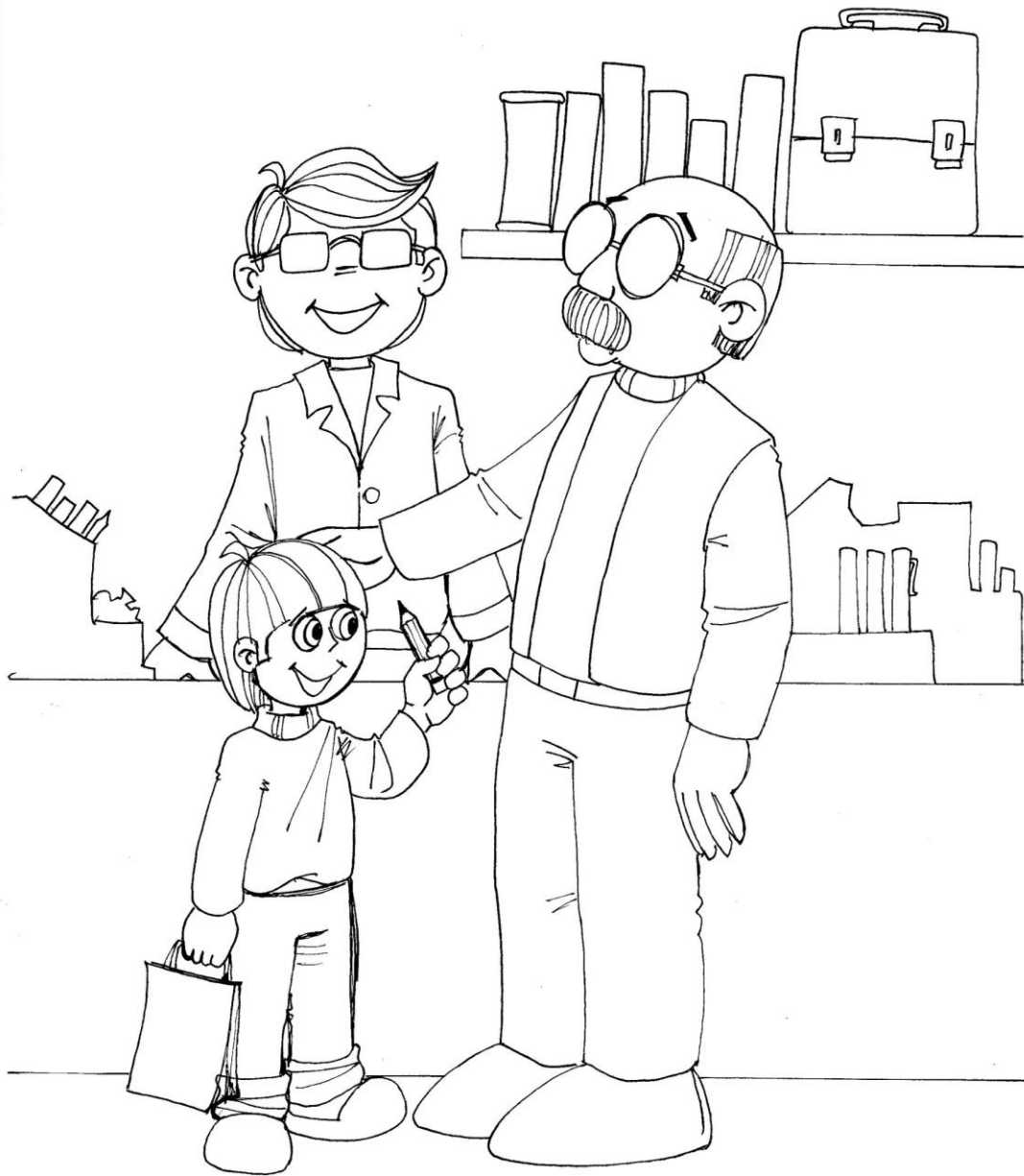
- Επιτέλους σε βρήκα! Έλα να κανουμε την ορθογραφία για το σχολείο.

Ο Γιαννάκης πήρε το τετράδιο που η δασκάλα τού είχε γραψει τις λέξεις που έπρεπε να αντιγράψει: λιμάνι, ουρανός, τόπι.

- Πανεύκολες είναι οι λέξεις, είπε το μικρό αγόρι.

Ο Γιαννάκης πήρε το μολύβι του κι άρχισε να γράφει στο πρόχειρο τετράδιο...

- Μα τους δεινόσαυρους! Παππού, παππού, έλα να δεις! Το μολύβι δε γράφει.

All drawings by Apostolis Batis

Ο παππούς Επαμεινώνδας αφήσε την πίπα του και πήγε στο δωμάτιο του εγγονού του.

- Παππού, το μολύβι δε γράφει, είπε ο Γιαννάκης και πήρε ένα λευκό χαρτί. Προσπάθησε να γράψει τη λέξη λι - μά - νι, αλλά τίποτα! Το χαρτί παρέμενε άσπρο.

- Περίεργο, είπε ο παππούς ξύνοντας το κεφάλι του. Δε γράφει. Για πίεςέ το και προσπαθησε να γράψεις ξανά...

Ο Γιαννάκης προσπάθησε να γράψει μία άλλη λέξη: ου - ρα - νός.Τίποτα. Το χαρτί παρέμενε λευκό.

- Μα τις μπίλιες! Το μολύβι είναι ελαττωματικό. Δε γράφει!

- Αγόρι μου, μη στενοχωριέσαι, θα πάμε να πάρουμε άλλο. Θα σου αγοράσω ένα άλλο με γόμα.

- Ναι αγόρι μου, μην ανησυχείς, θα σου πάρει άλλο μολύβι ο παππούς, είπε και η μητέρα του που τον βρήκε αναστατωμένο.

- Ευχαριστώ, μαμά και παππού!
Τέλειααα!

- Άντε να παίξεις λίγο πριν κοιμηθείς!

Ο Γιαννάκης με τις πλαστελίνες έπλαθε στρατιώτες όταν άκουσε θόρυβο στο δωμάτιό του. Κάτι σαν κλάμα. Εριξε μια ματιά στο δωμάτιο. Τίποτα!

- Μα τις σαπουνόφουσκες! Ποιος κλαίει;

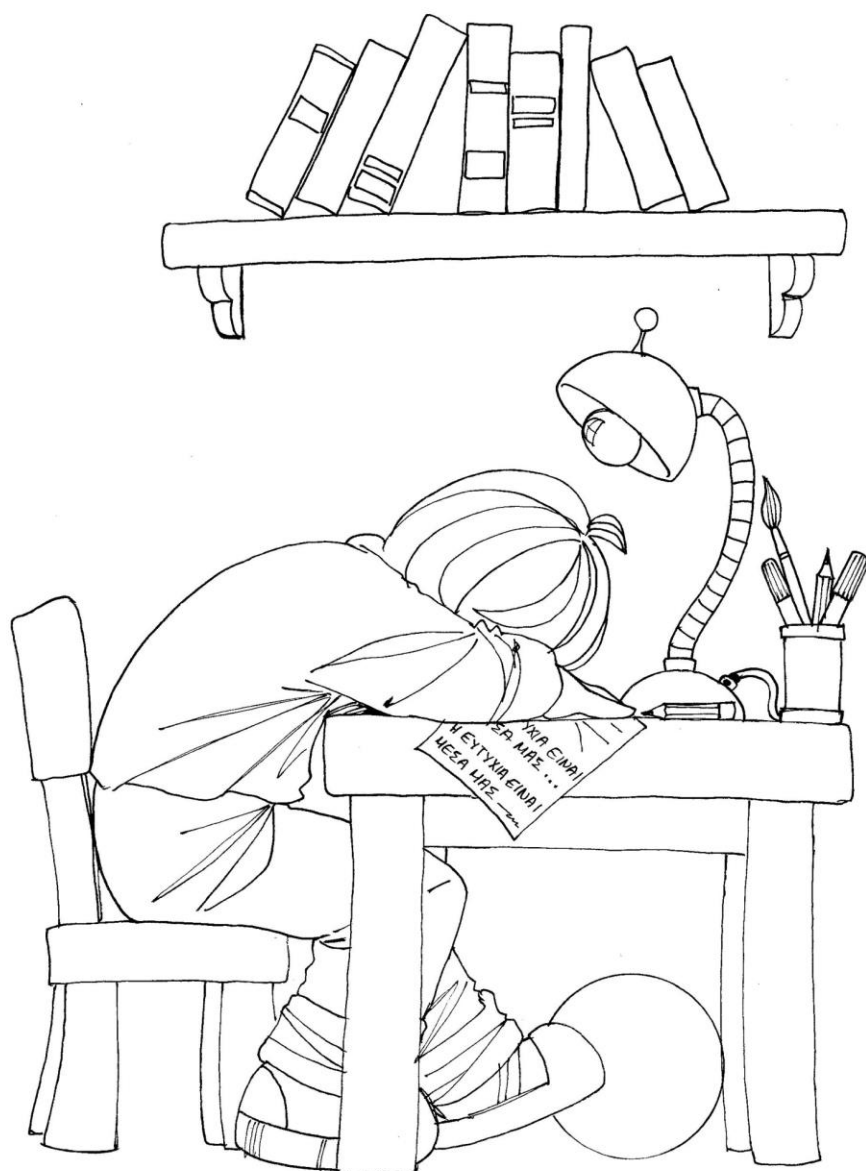
Είδε το χαλασμένο μολύβι να γράφει πάνω στο λευκό χαρτί .

- Εγώ!

- Το μιλύβι μού μιλάει ή μάλλον μού γράφει;

All drawings by Apostolis Batis

All drawings by Apostolis Batis

Το μολύβι έγραφε... "Είμαι ένα μαγικό μολύβι κι εσύ με κατηγορήσες ότι είμαι ελαττωματικό. Με πίζες και με πονούσες με τα δάχτυλά σου. Γράφω μόνο σε έκτακτη ανάγκη. Τις περισσότερες φορές σχεδιάζω ωραία πράγματα. Σχεδιάδω την αρμονία. Σχεδιάζω την επιτυχία. Σχεδιάζω την ευχαρίστηση, όποια κι αν είναι αυτή για τους ανθρώπους. Ζωγραφίζω τις νερομπογιές, τους μαρκαδόρους. Ζωγραφίζουμε την όμορφη πολιτεία με ευτυχισμένους ανθρώπους. Φτιάχνω χαμόγελα στα πρόσωπα των παιδιών!

- Είσαι πραγματικά ένα μαγικό μολύβι, είπε ο Γιαννάκης. Ξέρεις να σχεδιάζεις, να ζωγραφίζεις τόσο όμορφα, αλλά είσαι και ένα σοφό μολύβι! Γνωρίζεις τόσα πράγματα! Αλήθεια, γνωρίζεις την ευτυχία;

- Φυσικά! Θα σου μάθω τον τρόπο να είσαι χαρούμενος. Θα σου δείξω το δρόμο για τη χώρα της ευτυχισμένης ζωγραφιάς!
- Αλήθεια; Μπορώ να πάρω τους φίλους μου, την οικογένειά μου μαζί μου;
- Φυσικά! Σκέψου ένα μέρος, βάλε μέσα εκεί την οικογένειά σου, τους φίλους σου, ακούμπησε στην ξύλινη πλάτη μου κι εγώ θα σε οδηγήσω εκεί. Άρχισε να σκέφτεσαι την οικογένειά σου ευτυχισμένη, όπως και τους φίλους σου. Εγώ και οι μαρκαδόροι γνωρίζουμε. Αυτή η χώρα υπάρχει στην καρδιά μας. Στην καρδιά του κάθε πινέλου, στην καρδιά του κάθε μαρκαδόρου, στην καρδιά της κάθε νερομπογιάς. Είναι το σπίτι μας!

All drawings by Apostolis Batis

**Το μαγικό μολύβι συνέχισε να γράφει,
να γράφει, μέχρι που ο ήλιος άρχισε να
ζεσταίνει τη γη.**

**Ο Γιαννάκης είχε κλείσει τα μάτια του
πάνω από το τετράδιό του.**

**Έτσι τον βρήκε το πρωί η μητέρα του:
σκυμμένο πάνω στο τετράδιό του. Είχε
γράψει πάνω από εκατό φορές:**

Η ευτυχία είναι μέσα μας!

Η ευτυχία είναι μέσα μας!

Η ευτυχία είναι μέσα μας!

...

**Στα χέρια του κρατούσε ακόμη σφιχτά το
μαγικό μολύβι!**

ΤΕΛΟΣ

ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!

All drawings by Apostolis Batis

Το τριαντάφυλλο και ο βασιλικός ΕΥΑ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ ΛΙΑΝΟΥ

- «Ουφ επιτέλους ξημέρωσε!» είπε ο βασιλικός και τίναξε τα μικρά του φύλλα, 'ωστε να απλωθούν προς τον 'Ηλιο.
- «Σιγά σιγά καλέ , μην σπρώχνεις, αναφώνησε το τριαντάφυλλο, αφού βλέπεις, ότι εγω έχω ήδη απλώσει τα φυλλαράκια μου να λιαστούν στον 'Ηλιο, για να λιαστούν. Να πάς αλλού!!!»
- «Χα, χα, χα,χα ,που ν α πάω καλή μου τριανταφυλλιά; Απάντησε ο βασιλικός. Μια γλάστρα είναι όλη κι όλη, όπως βλέπεις το σπίτι μας δεν είναι πατέρι διοροφο ούτε έχει διπλές και γυριστές θήκες. Είναι μια απλή στρογγυλή πλαστική γλάστρα

και καλά θα κάνεις να μαζέψεις λίγο
τα φύλλα σου ,αλλά και τα αγκάθια
σου και φύλαξε τα ,για κανένα πουλί
.

- «Δεν μπορεί κανείς να κάνει την
ηλιοθεραπεία του ησυχά κι ανέμελα
,αμάν πια όπου και να πάω σε αυτή
τη γλάστρα, όλο πάνω σου πέφτω»
είπε με παράπονο η
τριανταφυλλιά.Είπα να
συγκατοικήσουμε μια κι σε έφερε ο
άνεμος και ρίζωσες κι εσυ κατα τύχη
, βαθιά στο χώμα αλλά δε θέλω και
πολλά πολλά μαζί σου...

Το τριαντάφυλλο έκανε μι αστροφή
και γύρισε τα κόκκινα μπουμπουκιά
του στον Ήλιοτον κιτρινομάλλη.

Ο βασιλικός ακουμπησε κι αυτός το
κορμάκι του το πλατύφυλλο , στα

κάγκελα του μπαλκονιού,
χαζεύοντας τους περαστικούς.

Η κυρια ευτυχια, βγήκε με το
ποτηστήρι στη βεράντα, έβαλε νερό
και βάλθηκε να καλημερίζει τα
λουλουδια της και να τα ποτίζει ένα-
ένα. «Είστε πολύ διψασμένα καλά
μου , θα σας ρίξω νεράκι καθαρό , να
πλυθείτε , να ξεδιψασετε μεγαλα να
γίνετε , να ευωδιάσετε» τους
τραγουδούσε η κυρια Ευτυχια που
ένιωθε τα λουλουδια της καλύτερα κι
από παιδιά της .

Φτανοντας και στη γλάστρα με το
βασιλικό και την τριανταφυλλιά
κοντοστάθηκε

-«Για κοίτα εδώ, το καλό μου
τριανταφύλλο πέταξε κόκκινα
μπουμπούκια, σε λίγο θα έχω δυο

όμορφα κατακόκκινα τριαντάφυλλα
,που θα είναι όλο άρωμα κι ευωδιά
,αλλά τι είναι αυτό ;
Ένας όμορφος βασιλικός έχει
φυτρώσει ακριβώς δίπλα στις ρίζες
του!»

Η κυριά ευτυχία πλησίασε κοντά
στη γλάστρα και προσπάθησε να
κάνει λίγο χώρο και για τα δυο φυτά
, ώστε να μπορέσουν να
αναπνευσουν. Τράβηξε λίγο τα
φύλλα και τα κορμό της
τριανταφυλλιας προς τα κάγκελα, κι
έκανε ένα δέσιμο στο βασιλικό το
πλατυφυλλο ώστε να μην απλωθεί
ποιο πολυ προς το μέρος των μικρών
μπουμπουκιών. Εκείνα όμως μετά
απο λίγο έσμιγαν ξανά με τα
φυλλώματα τους και τριανταφυλλιά

και βασιλικός γινονταν ένα. Η Ευτυχία έκανε ακόμη μια προσπάθεια και παίρνοντας ένα σκοινάκι , έδεσε το κορμακι της λυγεροκορμης τριανταφυλλιας στα κάγκελα , ώστε να μην ακουμπαι στα μικρά κλαδιά του βασιλικού.

Χτύπησε το τηλέφωνο κάπως χαρούμενα, ντριιννν , νριν ντρινν, ντριν, θα ειναι η κόρη μου σκέφτηκε η κυρια ευτυχια και μπήκε γρηγορα στο σπίτι , για να απαντήσει . Πρέπει να είχε περάσει καμια ώρα , και αφού τελειωσε η κουβέντα και έδωσε την ευχή στην κόρη της , για υγεια και τύχη , όπως συνήθιζε να κάνει σε κάθε τηλεφώνημα, βγήκε έξω για να αποτελειώσει με την κηπουρική της . Οταν έφτασε κοντά

στη στρογγυλή γλάστρα που
μοιραζονταν ο βασιλικός και η
τριανταφυλλιά την περίμενε μια
έκπληξη :

« Δεν καταλαβαίνω τίποτα, έξυσε το
κεφάλι της απορημένη και
μονολόγησε

Πρωτη φορά βλέπω δυο τόσο
ανόμοια λουλουδια, και να είναι
μεταξύ τους τόσο αγαπημένα !!»

Ο βασιλικός και η τριανταφυλλιά
είχαν μπλεχτεί κορμό με κορμό και
τα φυλλαράκια τους μονάχα είχαν
ελαφρά γυρει προς τον Ήλιο για να
αναπνέουν ζεστασιά !!

Η κυρια Ευτυχία πήρε μερικά
ξυλαράκια και με απαλές κινήσεις
ξεμπλεξε τα φύλλα της
τριανταφυλλιάς απο του

πλατυφυλλου βασιλικού, τα εκανε
μια μικρη αγκαλιά και τα έδεσε πάλι
στα κάγκελα προς την δεξιά πλευρα
ενώ γύρισε και τα φυλλαρακια του
βασιλικού προς τα αριστερά,
πρόσθεσε λίγο χώμα κι έβαλε και
σίδηρο στις ρίζες της τριανταφυλλιας
...

-« Αχ τέλεια. Αναπνευσα λίγο .Νιώθω
κίολας τόσο νέα σαν να
ξανναγεννηθηκα, είπε ξαφνικά η
τραινταφυλλιά. Το σίδηρο μου έκανε
απίστευτα καλό. Εγινα και πάλι
νέα!»

- «Ναι το βλέπω , άρχισες κι εσυ να
γυαλίζεις σαν κάτι πριμαντονες της
Οπερας» ψέλλισε ο βασιλικός.
- «Πριμα.. τι ; Πριμαντόνα; Τι είναι
αυτό πάλι ; Νέο λίπασμα για

τριανταφυλλίες;» ρώτησε το
τριανταφυλλο

- «Χα, χαχα ,χα, χα . Νέο λίπασμα για
τριανταφυλλίες; Χα χα χα χα χα .
Επειτα λές εμένα αιθεροβάμων ,
γέλασε περιπαιχτικά ο βασιλικός

Π'ερυσι που ο άνεμος είχε οδηγήσει
ένα ξάδερφο μου σ ένα πλουσιο παρτέρι
στη βεράντα μιας ξακουστής Σοπρανο-
τραγουδιστρια όπερας- την άκουγε να
τραγουδάει και ένιωθε τόση
ευχαρίστηση που σε λιγους μήνες, είχε
γίνει ένας τεράστιο δεντρο!!

Κάθε μέρα η σοπρανο έβγαινε στο
μπαλκόνι και τραγουδούσε σε όλα τα
λουλουδια με την κρυσταλλινη φωτη
της , που έμοιαζε με αηδόνι κι επειδη σε
αυτον ειχε και μια αδυναμια , τον
αγκάλιαζε και μετα ετριβε τα δάχτυλα
της στα πλουσια φυλλώματα του κι

ύστερα έτριβε τα δάχτυλα της στο σώμα της ...

-« Μπλιαχ ,, τι αηδιά ... όχι μονο τον πετσοκοβε αλλά το γλεντούσε κιολας !!»

-«Οχι κυρά μου κάθε άλλο , τον χρησιμοποιούσε ως το πιο ισχυρο αντικουνουπικο !!!»

Μετά πήγαινε στο δωματιο της και πασπαλιζόταν με κάτι σκόνες , σιδηρος πρέπει να ήταν, όπως κι αυτός που σε έβαλε η κυρια ευτυχία, γιατι κι αυτη στη στιγμή μεταμορφωνόταν σ ένα κοριτσακι εικοσι ετών. Ετσι κι εσυ , από χτες που τα φύλλα σου είχαν αρχίσει να πεφτουν σε μελαγχολία, και έπεφταν αργά , σήμερα το πρωι να το ποστηστηρι , να και οι βιταμινες , ξανάνιωσες .. Εγω όμως είχα ξεροσταλίσαι, ήθελα κι άλλο νερο, γι α να μεγαλώσω , να γίνω πιο

δυνατός , πιο ψηλός , πιο πλατύς ... αλλά γυναίκες , όποια μορφή κι αν πάρετε το ίδιο εγώίστριες παραμένετε» είπε ο βασιλικός και γύρισε την πλάτη του στη τριανταφυλλιά.

- «Καλέεεε !!! κυρ βασιλικέ ... σου μιλαω καλέ !! Αποφάσισες να μου κάνεις μούτρα;. Σε πληροφορώ για μια ακόμη φορά , ότι ζουμε σε μια γλαστρα στενή και ήδη έχω λίγο 'χωρο στο χώμα για τις ίζες μου, έτσι όπως μπλεχτήκαμε .. δε σε συμφέρει να μου γυρνάς την πλάτη..»
- «Δε σου κάνω μούτρα, απάντησε ο βασιλικός , απλά τα ξυλαράκια που έβαλε να μας χωρίσουν αυτή η Ευτυχία, άρχισαν να με πιεζουν και ολο το κορμί μου, έχει αρχισει να μουδιάζει..»

- «Αυτό ήταν ; περίμενε λοιπόν καλέ μου βασιλικέ. Εχω μια συμφωνιά να σου προσφέρω , με το τρια θα κουνήσουμε τις ρίζες μας , τόσο δυνατά και θα πέσουν τα ξυλαράκια , άλλωστε ουτε μένα μου αρέσει να έχουμε κι εδω αναμεσα μας κάγκελα. Είμαστε που είμαστε σε μια μικρή πλαστική γλαστρα, να έχουμε και συνορα αναμεταξύ μας το θεωρώ κουτό .» αυτά είπε η τριανταφυλία κι αποφασισμενη, άρχισε το μέτρημα . Εφτασε στο τρια και με μιας η τριανταφυλλία και ο βασιλικός κούνησαν τις ρίζες τους μια δεξιά , μια αριστερά και άλλη μια φορά δυνατά , μια δεξια και αλλή μια αριστερά και χοοπ έπεσαν τα ξυλαρακια στο χώμα.

- «Τώρα νιωθω πολύ καλύτερα, είπε ο βασιλικός και τίναξε όλο το πλατυφυλλο κορμακι του. Παρολιγο να πάθω ανακοπή.»
- «Μην ανυсуχεις καλέ μου βασιλικέ. Τώρα μπορείς να με θεωρείς επίσημα φίλη σου. Είχαμε μια πολυ καλή συνεργασια με τις ρίζες μας, οπότε θα δείς στο μέλλον θα έχουμε ότι ποθήσουμε .»
- «Θα εχουμε; Εμεις, αναρωτηθηκε ο βασιλικός
- «Μα φυσικά , εμείς. Ενωμένοι θα μπορεσουμε να επιβιωσουμε ε αυτη τη μικρή γλαστρα, τι σημασια κι εαν εσυ εισαι πρασινος και πλατυφυλλος κι εγω κόκκινη και με αγκαθια; Εγω σα τριανταφυλλια κι εσυ σα βασιλικός. Θ α προσεχω να μη σε τσιμπαώ με τα αγκαθια μου , και να

μη πίνω όλο το νερό. Αλλά κι εσυ δε θα απλωνεσαι στον Ήλιο, ούτε θα ρουφας τις βιταμίνες μου, ώστε να μπορέσω να μεγαλώσω τα μπουμπουκία μου!!»

- «Σύμφωνοι!!» Είπε ο βασιλικός.
- « Σύμφωνοι !! « είπε και η τριανταφυλλία .

Και τα δυο λουλουδια έδωσαν τα φυλλώματα τους για να σφραγίσουν αύτη τη συμφωνια, με μια πρωτότυπη χειρονομια .

Το επόμενο πρωι, η κυρια Ευτυχία βγήκε στη βεραντα της , να δει και να καλημερίσει τα φυτά της . Εκανε ενα μικρο γύρο θαυμαζοντας τα αλεξαντριανα της, το γιασεμί της , τα γαρυφαλα της και τις ορτανσιες της και φτανοντας στη μεγαλη πλαστική γλαστρα την περιμενε μια εκπληξη

...Το τριανταφυλλο και το
πλατυφυλλο βασιλικο της να ειναι
αγκαλιασμενα και τα ξυλαρακια, στο
χωμα πεσμένα, χωρίς κορδέλες να τα
χωρίζουν.

- «Ισως αυτή να ειναι η επιθυμια
τους. Ισως αυτή να ειναι η αληθινή
Αγαπη» σκεφτηκε η κυρια ευτυχια.
Πηρε το ποτηστηρι κι έριξε άφθονο
νερό στα αγκαλιασμενα λουλουδια .
Ευθυς το ένα μπουμπουκι άρχισε να
ανοιγει, ένα όμορφο κατακόκκινο
τριανταφυλλο ξεπεταχτηκε και ο
βασιλικός έστειλε το άρωμα του στο
αερα, η κυρια ευτυχια χαμογέλασε
με αγαλίαση
« Τι ωραιά που ειναι να σου λενε
Ευχαριστω !!!»

ΤΕΛΟΣ

ΕΥΑ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ ΛΙΑΝΟΥ

Η Εύα Πετροπούλου-Λιανού γεννήθηκε στο Ξυλόκαστρο όπου και ολοκλήρωσε τις βασικές σπουδές της. Αγαπούσε τη δημοσιογραφία από μικρή, οπότε αποφασίζει να κάνει επάγγελμα τη μεγάλη της αγάπη και παρακολουθεί μαθήματα δημοσιογραφίας στη σχολή του ANT1.

Τελειώνοντας τις σπουδές της, κάνει την πρακτική της ως ελεύθερη ρεπόρτερ σε διάφορες δημοσιογραφικές εκπομπές. Το 1994 φεύγει για τη Γαλλία όπου εργάζεται ως δημοσιογράφος στη γαλλική εφημερίδα «Le LIBRE JOURNAL». Η αγάπη για την Ελλάδα όμως την κερδίζει. Επιστρέφει στην ηλιόλουστη πατρίδα, κι από το 2002 ζει και εργάζεται στην Αθήνα.

Τον Μάϊο του 2011 θα εκδοθεί το τρίτο βιβλίο της, «Η Ζεραλντίν και το Ξωτικό της Λίμνης», από τις εκδόσεις Έναστρον. Μάλιστα, το έργο αυτό ανέβηκε με μεγάλη επιτυχία στην παιδική σκηνή «Ηλιότεχνο» (Ιανουάριος 2012), σε σκηνοθεσία του Θ. Βουρνά. Ακολούθησαν κι άλλες παραστάσεις σε σχολεία και πολιτιστικούς χώρους.

Στη συνέχεια, θα εκδώσει ebooks «Εγώ κι ο άλλος μου ευατός, η Σκία μου» εκδόσεις Σαιτα «Η Ζεραλντίν και ο ξωτικό της λιμνης » στα ιταλικά καθώς και «Η κόρη της Σελήνης» (εκδόσεις Αναζητήσεις), σε 2 γλώσσες αγγλικά και ελληνικά στην αμαζον κομ κι άλλα πολλά

Η Κόρη της Σελήνης , έχει ήδη κυκλοφορήσει απο τις εκδόσεις Οσελότος

2009 και 2010 και πήρε τις καλύτερες κριτικές για την εικονογράφηση και το στυλ γραφής της συγγραφέως.

Είναι μέλος του Ομίλου Unesco Λόγου και Τέχνης,

των Κορινθίων Συγγραφέων, της Πανελλήνιας

Ένωσης Λογοτεχνών. Επίσης του Ελληνικού Παραρτήματος IBBY Ελλάδα.

Συνεντεύξεις και παραμύθια της φιλοξενούνται σε ηλεκτρονικές εφημερίδες

της Ελλάδας και της Κύπρου.

Πρόσφατα η έγκριτη εγκυκλοπαίδεια Χάρη Πάτση της αφιέρωσε ενα δισελίδο , για την προσφορά της στην παιδική λογοτεχνία.τόμος 27 σελ 300.

Τα βιβλία της έχουν εκριθεί από το Υπουργείο Παιδειας Κύπρου

Ιστολόγιο: <http://evalianou.blogspot.gr>

E-mail: envieparra@hotmail.com

Εύα Πετροπούλου Λιανού

**ΣΤΗ ΧΩΡΑ
ΤΟΥ ΜΑΓΙΚΟΥ
ΜΟΛΥΒΙΟΥ**

Eva Petropoulou Lianoy, Author children literary

Illustrator: Apostolos Batis